

Гей, слов'яни

Борис Олійник

Прямовисним багнетом
прорізвавши серпень,
Сонце круто ввійшло
у босонський граніт...
Причащаються серби.
Прощаються серби -
Від малого до сивого...
Небо гримить.

Чорні ризи отців.
Біла паморозь болю...
Пам'ять важко долає
баюри й корчі -
Через шість віковіч
та на Косово Поле,
Де над сербською тугою
стогнуть сичі.

Брате сербе...
Ти знову стоїш наодинці
У двадцятому віці
на смертній межі.
Тільки й те, що сьогоднішні
хижі ординці
На "фантоми" змінили
горбаті ножі.

Схаменімось,
братове по вірі прадавній!
То не важить,
чиїх ми племен і родів:
Сатана замахнувся
на світ православний,
На чертоги і храми
отців і дідів!

Так удармо ж у дзвони,

допоки не смеркло, –
Хай скликають до гурту
слов'янську сім'ю.
Бо, коли не врятуємо сербів
од смерті,
Ми погубимо совість і пам'ять свою!

Осінившись триперстями,
у вірі – єдині,
Ми укріпимо злагою
душу і плоть!
І якщо навіть світ
нас полишить, як нині, –
Ми – незборні, бо з нами
Господь!